

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 59. Monasterium Sororis S. Pacomii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](#)

agrestium istorum oppido, pene deserto, Sæculum IV.
 ædificare statuit, qua exstructa, dum nec-
 dum Lectores, aliive Clerici ad officium
 Divinum in nova Ecclesia celebrandum
 ordinati essent, S. Pacomius cum suis Mo-
 nachis, hora, qua Conventus Ecclesiastici
 agi solebant, illuc se conferebat, & S. Scri-
 pturam legebat, nec vir Senex hoc mini-
 sterio, quod in Ecclesia tunc minimum
 erat, fungi erubesceret; tanta vero at-
 tentione, & cordis affectu legebat, ut ocu-
 lis populi auscultanti Angelo, quam ho-
 mini similior videretur; tanto zelo plu-
 res ad amplectendam fidem Christianam
 permovit, nam nullam rem magis quam
 conversionem Gentilium exoptabat. Hæ-
 reticos cane pejus, & angue aversabatur,
 nominatim vero Origenem, quem pro
 hæretico habebat, eo quod alii ex ejus
 scriptis perversas opiniones hausissent.
 Hac erat Thebaidis facies, quando S.
 Athanasius ad S. Paconium invisit.

A. C. 363.

c. 27. 44.

§. LIX.

Monasterium Sororis S. Pacomii.

Cum S. Pacomii Sanctitatem fama ad c. 28.

ejus Sororem detulisset, venit ad ejus
 Monasterium, ut fratrem videret; ipse
 ostiario respondit, ut diceret suo Nomine:
*Soror mea! per istum fratrem, quem ad te
 mitto, intelliges, me esse in hac hora vi-
 vum, & incolumem; ergo vade in pace,*

Hist. Eccles. Tom. IV.

N

&

Sæculum IV. *& noli contristari, quod me oculis corporis non videas.*

A. C. 363.

nem imitari vis, serio delibera, & si mihi constans esse tua voluntas visa fuerit, faciam, ut tibi ædicula excitetur, qua, sicut expedit, commorari possis, & nullus dubito, quin tuo exemplo Dominus plures alias ad morum conversionem allicit. Soror his verbis perceptis amarissime flevit, & compunctione tacta, uni Deo servire statuit. S. Pacomius Monasterium sorori, a suo remotum, construi jussit fratribus in adversa Nili ripa, atque brevi tempore maximæ Sancti-Monialium multitudinis Mater extitit. S. Pacomius cujusdam S. Senis, nomine Petri, cura commisit, has Dei famulas sæpius invire, instruere, & suis hortationibus solari Regulam quoque observandam dedit. Monachorum instituto simillimam. Scimus quām fratri sororis aut propinquæ in Monasterio Virginum esset, quam videretur cupiebat, cum socio Seniore, & probatissimo adire licebat; primo illius, quæ cœteris erat præposita, alloquium petebatur, ipsa deinde præsente, & quibusdam senioribus Monachus, servatis modestiæ regulis, propinquæ suæ loquebatur, non autem licebat quidquam dare, vel accipere. Quando Moniales Monachorum opera ad ædificandum, aliosve labores indigebant, laborantibus viri probatae virutis

tutis præfiebantur; opus injunctum in Sæculum IV.
timore Dei perficiebant, & hora refectionis ad Monasterium redibant, nunquam enim apud illas manducabant, aut bibebant. Si quando Virgo mortua fuisset, aliæ, omnibus ad sepulturam præparatis, defunctam ad ripam fluvii, quo duo Monasteria separabantur, Psalmos de more cantantes, deferebant; Tunc advenientes Monachi cum ramis palmarum, & olivarum, cantantes, funus in alteram ripam trajiciebant, & cum gaudio in suis sepulchris deponebant.

§. LX.
Miracula S. Pacomii.

Sanctus Pacomius etiam Miraculorum dono claruit. Quædam mulier ex urbe Tentyra diu sanguinis profluvio affligebatur; cum audisset, quanta S. Pacomii virtus esset, Confessorem Dionysium Presbyterum, & Ecclesiæ Tentyriensis œconomum, viri Sancti in paucis amicum, adiit, rogavitque, ut virum Sanctum accenseret, tanquam alterius negotii necessitas id exigebat; S. Pacomius, ad Ecclesiam veniens, oravit, precibusque completis, salutavit Dionysium, & penes eum consedit; ipsis colloquentibus, mulier accessit retro, viua fide impulsa, sed ob viri reverentiam trepida, cucullum, quo caput ejus tegebatur, tetigit, & tangendo sanata est. Prona

in

N 2